

“मीठा-प्यारा सेवाधारी बच्चाहरू- यस्तो कुनै पनि काम नगर, जसबाट सेवामा कुनै विघ्न परोस्।”

प्रश्न:- संगमयुगमा तिमी बच्चाहरू बिल्कुल एक्युरेट बन्नु छ, एक्युरेट को बन्न सक्छ ?

उत्तर:- (१) जो सच्चा बाबासँग सदा सच्चा रहन्छन्, भित्र एउटा, बाहिर अर्को- यस्तो नहोस्।
(२) जो शिवबाबा सिवाय अरू कुरामा जाँदैनन्। (३) हर कदम श्रीमतमा चल्छन्, कुनै पनि लापर्बाही गर्दैनन्, उनै एक्युरेट बन्छन्।

गीत:- बचपन के दिन भुला न देना.....

ओम् शान्ति। मीठा-प्यारा रूहानी बच्चाहरूले गीतका दुई शब्द सुन्यौ। यो त निश्चय गछौं- बेहदको बाबाले अहिले बेहदको सुखको वर्सा दिइरहनु भएको छ। हामी आएर यस्ता बाबाको बच्चा बनेका छौं त्यसैले बाबाको श्रीमतमा चल्नु पनि पर्छ। नत्र के होला ! अहिले त हाँस्छौ, भन्दछौ- हामी महाराजा महारानी बन्छौं तर यदि हात छोडिदियौ भने फेरि गएर साधारण प्रजा बन्छौ। स्वर्गमा त अवश्य आउँछौ। यस्तो पनि होइन, सबै स्वर्गमा आउँछन्। जो सत्ययुग त्रेतामा आउनेहरू हुन्छन्, उनै आउँछन्। सत्ययुग र त्रेता दुवैलाई मिलाएर स्वर्ग भनिन्छ। फेरि पनि जो सबैभन्दा पहिला नयाँ दुनियाँमा आउँछन्, उनीहरूले राम्रो सुख पाउँछन्। बाँकी जो पछि आउँछन्, उनीहरूले आएर कुनै ज्ञान पाउँदैनन्। ज्ञान पाउनेहरू सत्ययुग त्रेतामा आउँछन्। अरू आउँछन् नै रावण राज्यमा। उनीहरूले अलिकति सुख पाउन सक्छन्। सत्ययुग त्रेतामा त धेरै सुख हुन्छ नि त्यसैले पुरुषार्थ गरेर बाबाद्वारा बेहदको सुखको वर्सा प्राप्त गर्नुपर्छ र यो महान खुशीको खबर लेख। जो कार्ड छपाउँछौ त्यसमा पनि यो लेख्नुपर्छ- सर्वोच्च बेहदको बाबाको खुशीको खबर। प्रदर्शनीमा तिमीले देखाउँछौ- नयाँ दुनियाँ कसरी स्थापना हुन्छ ? यो कुरा स्पष्ट र ठूला अक्षरमा लेख्नुपर्छ। बेहदको बाका ज्ञानको सागर, पतित-पावन, सद्गति दाता गीताका भगवान शिवले कसरी ब्रह्माकुमार ब्रह्माकुमारीहरूद्वारा फेरि कलियुगी सम्पूर्ण विकारी, भ्रष्टाचारी पतित दुनियाँलाई सत्ययुगी सम्पूर्ण निर्विकारी, पावन, श्रेष्ठाचारी दुनियाँ बनाइरहनु भएको छ। आएर यो खुशीको खबर सुन्नुहोस् अथवा बुझ्नुहोस्। सरकारसँग पनि तिम्रो यो प्रतिज्ञा छ- हामीले विश्वमा फेरि सत्ययुगी श्रेष्ठाचारी १०० प्रतिशत पवित्रता, सुख-शान्ति सम्पन्न दैवी स्वराज्य कसरी स्थापना गरिरहेका छौं र यो विकारी दुनियाँको विनाश कसरी हुन्छ, यो कुरा आएर बुझ्नुहोस्। यसरी स्पष्ट रूपमा लेख्नुपर्छ। कार्डमा यसरी लेख, जसलाई मनुष्यहरूले राम्ररी बुझ्न सकून्। यी प्रजापिता ब्रह्माकुमार कुमारीहरूले कल्प पहिला जस्तै ड्रामा प्लान अनुसार, परमपिता परमात्मा शिवको श्रीमत अनुसार सहज राजयोग र पवित्रताको बलबाट, आफ्नो तन-मन-धनद्वारा विश्वलाई यस्तो श्रेष्ठाचारी पावन कसरी बनाइरहेका छन्, सो आएर बुझ्नुहोस्। छर्लङ्ग हुने गरी कार्डमा लेख्नुपर्छ, जुन कुरा जसले पनि बुझ्न सकोस्। यी बी.के. ले शिवबाबाको मतमा रामराज्य स्थापना गरिरहेका छन्, जुन कुरा गान्धीजीको पनि चाहना थियो। अखबारमा पनि यस्तो पूरा निमन्त्रण छापियोस्। यो अवश्य बुझ्नुपर्छ- प्रजापिता ब्रह्माकुमार कुमारीहरूले आफ्नो तन-मन-धनद्वारा यो कार्य गरिरहेका छन्। मनुष्यले कहिल्यै यस्तो नसम्भून्- यहाँ कसैले भीख वा डोनेशन आदि माग्छन्। दुनियाँमा त सबै डोनेशनमा नै चल्छन्। यहाँ तिमीले भन्छौ- हामी बी.के.ले आफ्नो तन-मन-धनद्वारा नै गरिरहेका छौं। स्वयंले नै स्वराज्य लिन्छौं त्यसैले अवश्य आफैँले खर्च गर्छौं। जसले मेहनत गर्छ उनलाई नै २१ जन्मको लागि वर्सा

मिल्छ । तिमीहरू नै २१ जन्मको लागि श्रेष्ठाचारी डबल सिरताज बन्छौ । यी लक्ष्मी-नारायण डबल सिरताजधारी हुन् नि । अहिले त कुनै ताज रहेको छैन । त्यसैले यो राम्ररी सम्भाउनुपर्छ । बाबाले सम्भाउनु हुन्छ— यसप्रकारले लेख्यौ भने विचराहरूलाई बी.के.ले के गरिरहेका छन् भन्ने थाहा हुने थियो । ठूला-बडाले बोले भने फेरि गरिबले भनेको पनि सुन्छन् । नत्र गरिबको कुनै कुरा सुन्दैनन् । धनवानको भनाइ तुरुन्तै सुन्छन् । तिमीले सिद्ध गरेर बताउँछौ— हामीले विश्वलाई स्वर्ग बनाउँछौं । अरू सबैलाई शान्तिधाममा जानेछन् । सम्भाउनु पनि यसरी पर्छ— यहाँ ५ हजार वर्ष पहिला यस्तो स्वर्ग थियो । अहिले त कलियुग हो, त्यो सत्ययुग थियो । अब भन्नुहोस्— सत्ययुगमा कति मानिस थिए ? अहिले कलियुगको अन्त्य हो । यो उही महाभारत महाभारी लडाईं हो । अरू कुनै समयमा त यस्तो लडाईं लागेकै होइन । यो पनि तेस्रो विश्वयुद्ध पछाडिको हो । परीक्षण गर्छन् नि । अहिले त आणविक बम्ब बनाइरहेका छन् । कसैको कुरा पनि सुन्दैनन् । उनीहरूले भन्छन्— जो बम्ब बनाएका छन्, ती सबै समुद्रमा राखिदिए भने हामीले पनि बनाउँदैनौं । तिमीले राख्ने अनि हामीले नबनबाउने, यो कसरी हुन सक्छ ? तर तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— यो त भावी बनेको छ । उनीहरूलाई जति सल्लाह दिए पनि बुझ्दैनन् । विनाश भएन भने राज्य कसरी गर्ने ? तिमी बच्चाहरूलाई त निश्चय छ नि । जो संशय बुद्धिका छन् उनीहरू भाग्छन्, विश्वासघाती बन्छन् । बाबाको बनेर फेरि विश्वासघाती बन्नु हुँदैन । तिमीले त याद गर्नुपर्छ शिवबाबालाई, अरू कुराबाट के फाइदा ? सच्चा बाबासँग सच्चा बन्नुपर्छ । भित्र एउटा, बाहिर अर्को भयौ भने आफ्नो पद भ्रष्ट गरिदिन्छौ । आफ्नै नोक्सान पाउँछौं । कल्प-कल्पान्तरको लागि । कहिल्यै पनि उच्च पद पाउन सक्दैनौ त्यसैले यतिबेला धेरै एक्युरेट बन्नुपर्छ । कुनै पनि लापर्वाही गर्नु हुँदैन । जति हुन सक्छ श्रीमतमा रहनु छ । निरन्तर याद त पछि गएर रहन्छ । एक बाबा सिवाय अरू कोही याद नरहोस् । गायन पनि गरिएको छ— अन्तकाल जसले स्त्री सम्भियो.... जसमा मोह हुन्छ, उसैको याद आउँछ । पछि गएर जति तिमी नजिक आउँदै जान्छौ, साक्षात्कार हुँदै जान्छ । बाबाले हरेकलाई देखाउनुहुन्छ— तिमीले यस्तो यस्तो काम गरेका छौ । शुरू-शुरूमा पनि तिमीले साक्षात्कार गरेका थियौ । सजाय जसले भोग्थ्यो, ऊ धेरै कराउँथ्यो । बाबा भन्नुहुन्छ— तिमीहरूलाई देखाउनको लागि उनीहरूको सयगुणा सजाय कटाइदिउँ । यस्तो कर्म गर्नु हुँदैन, जसले बाबाको सेवामा विघ्न परोस् । अन्त्यमा पनि तिमी सबैलाई साक्षात्कार हुन्छ । तिमीले यसरी यसरी बाबाको सेवामा धेरै विघ्न पारेर नोक्सान पुऱ्याएका थियौ । आसुरी सम्प्रदाय हुन् नि । जसले विघ्न पारेका छन्, उनीहरूलाई धेरै सजाय मिल्छ । शिवबाबाको धेरै ठूलो दरबार हो । दायाँ तर्फ धर्मराज पनि छन् । त्यो हो हदको सजाय । यहाँ त २१ जन्मका लागि घाटा पर्छ, पदभ्रष्ट हुन्छ । हरेक कुरा बाबाले सम्भाइरहनुहुन्छ ताकि यस्तो कसैले नभनून्— मलाई थाहै थिएन त्यसैले बाबाले सबैलाई होसियार गराइरहनुहुन्छ । हेर्नुहुन्छ— हरेक सेवाकेन्द्रमा कति भाग्छन् । कष्ट दिन्छन् । विकारी बन्छन् । विद्यालयमा त पूरा रीतिसँग पढ्नुपर्छ । नत्र के पद पाउलान् ? पदमा धेरै फरक पर्छ । जसरी यहाँ दुःखधाममा कोही राष्ट्रपति हुन्छ, कोही धनवान हुन्छ, कोही गरिब छ त्यस्तै वहाँ सुखधाममा पनि पद त नम्बरवार हुन्छ । जो रोयल बुद्धिवान बच्चा हुन्छन्, उनीहरूले बाबाद्वारा पूरा वर्सा लिने कोसिस गर्छन् । मायाको बक्सिङ्ग हो नि । माया धेरै बलवान छ त्यसैले हार-जित भइरहन्छ । कति आउँछन् फेरि विश्वासघाती बनेर जान्छन् । चल्दा-चल्दै फेल हुन्छन् । धेरैले भन्छन्— यो हुन कसरी सक्छ ? यो त

२०७२ चैत्र १५ सोमबार २८-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन कहिल्यै सुनेका थिएनौं— गृहस्थ व्यवहारमा रहेर पवित्र रहन सकिन्छ । अरे ! भगवानुवाच हो नि— काम महाशत्रु हो । गीतामा पनि छ नि । केवल भगवान्को सट्टा कृष्णको नाम राखिदिएका छन् । कृष्णलाई देवता पनि भनिदैन । त्यो देवता धर्म हो नि । देवताहरू त केवल सूक्ष्मवतनवासी नै हुन् । अरू हुन् दैवीगुण भएका मानिस । सत्ययुगमा दैवीगुण भएका, कलियुगमा छन् आसुरी अवगुण भएका । आसुरी अवगुण भएकाले दैवीगुण भएकाको महिमा गाउँछन् । कति फरक छ । अहिले तिमीले बुझेका छौ— हामी के थियौं, के बनिरहेको छौं । यहाँ तिमीले सबै गुण धारण गर्नु छ । खान-पान आदि पनि सतोगुणी गर्नुपर्छ । हेर्न सक्छौ— देवताहरूलाई के खुवाउँछन् । श्रीनाथद्वारेमा गएर हेर— कति माल अथवा शुद्ध भोजन बन्छ । वहाँ हुन्छन् नै वैष्णव । अनि वहाँ जगन्नाथपुरीमा हेर के मिल्छ ? भात । वहाँ छन् वाममार्गका धेरै फोहोरी चित्र । जब राजाई थियो तब ३६ प्रकारको भोजन मिल्थ्यो । श्रीनाथद्वारेमा धेरै माल बन्छ । पुरी र श्रीनाथका भिन्नाभिन्नै हुन् । पुरीको मन्दिरमा धेरै फोहोरी चित्र छन्, देवताहरूको ड्रेसमा । त्यसैले भोग पनि त्यति राम्रो लगाउँदैन । केवल चामलको हण्डी चढाउँछन् । घिउ पनि राख्दैनन् । यो फरक देखाउँछन् । भारतवर्ष के थियो फेरि के बन्यो ? अहिले त हेर— के हालत छ । पूरा अन्न पनि मिल्दैन । उनीहरूको योजना र शिवबाबाको योजनामा रात दिनको फरक छ । ती सबै योजनाहरू माटोमा मिल्छन् । प्राकृतिक विपद आउँछन् । अन्न आदि केही पनि मिल्दैन, हेर कहीं धेरै वर्सात हुन्छ, कहीं बिल्कुलै पर्दैन । कति नोक्सान पारिदिन्छ । यतिबेला तत्त्व पनि तमोप्रधान छन् त्यसैले वर्सात पनि उल्टो सुल्टो समयमा भइरहन्छ । तूफान पनि तमोप्रधान, सूर्यले पनि गर्मी यस्तो बनाउँछ जो कुरै नगर । यो प्राकृतिक विपद ड्रामामा निश्चित छ । उनीहरूको हुन्छ विनाशकाले विपरीत बुद्धि । तिमी छ बाबाको साथ प्रीत बुद्धि । अज्ञानकालमा पनि सपूत बच्चाहरूलाई माता-पिताको प्यार हुन्छ त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार यादप्यार.... जति जति सेवा गर्छन्... पुरुषार्थ त गर्नुपर्छ नि । सारा दुनियाँलाई स्वर्ग बनाउनु छ । अरू सबैलाई पठाइदिनु छ शान्तिधाम । तिमीहरूलाई स्वर्गको वर्सा मिल्छ, अरू सबैलाई मुक्तिको वर्सा मिल्छ । सबै जान्छन् । हाहाकार पछि जयजयकार हुन्छ । कति हाहाकार मच्चिनेछ । यो हो नै रक्तरंजित खेल । प्राकृतिक प्रकोप पनि हुन्छ । मृत्यु त सबैको हुनु नै छ ।

बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ— पूरा पुरुषार्थ गर । बाबासँग सदैव आज्ञाकारी, बफादार बन्नु छ । सेवाधारी बन्नु छ । जसले कल्प पहिला सेवा गरेका छन्, त्यसको साक्षात्कार भइरहन्छ । तिमीले साक्षी भएर देखिरहन्छौ । तिमी अहिले स्वदर्शन चक्रधारी बनेका छौ । सदैव बुद्धिमा स्वदर्शन चक्र घुमिरहनुपर्छ । हामीले ८४ जन्म यसरी यसरी लियौं । अब हामी फर्केर घर जानु छ । बाबाको पनि याद रहोस्, घर पनि याद रहोस् । सत्ययुग पनि याद रहोस् । सारा दिन बुद्धिमा यही चिन्तन गर्नु छ । अब हामी विश्वको महाराजकुमार बन्छौं । श्री लक्ष्मी वा श्री नारायण बन्छौं । नशा चढ्नुपर्छ नि । बाबालाई नशा रहन्छ । बाबाले दिनहुँ यो लक्ष्मी-नारायणको चित्रलाई हेर्छन्, भित्र नशा हुन्छ नि । म भोलि गएर यी श्रीकृष्ण बन्छु । फेरि स्वयम्बर पश्चात श्री नारायण बन्छु । तत्त्वम् । तिमी पनि त बन्छौ नि । यो हो नै राजयोग । प्रजा योग होइन । आत्माहरूलाई फेरि आफ्नो राज्य भाग्य मिल्छ । बच्चाहरूले राज्य गुमाएका थिए । अब फेरि राज्य लिइरहेका छन् । बाबाले यो चित्र आदि बनाउनु हुन्छ नै यसैले ताकि तिमी बच्चाहरूलाई यी चित्र देखेर खुशी होस् । २१

२०७२ चैत्र १५ सोमबार २८-०३-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुबन जन्मको लागि हामी स्वर्गको राज्य भाग्य पाइरहेको छौं। कति सहज छ। उहाँ शिवबाबा, यी प्रजापिता ब्रह्मा, यिनीद्वारा उहाँले राजयोग सिकाउनु हुन्छ। फेरि हामी गएर यो बन्छौं। देख्दा नै खुशीको पारा चढ्छ। हामी बाबाको यादमा रह्यौं भने विश्वको राजकुमार बन्छौं। कति खुशी हुनुपर्छ। मैले पनि पढिरहेको छु, तिमीले पनि पढिरहेका छौ। पढाइ पछि म गएर यो बन्छु। सारा कुरा पढाइमा आधारित छ। जति पढिन्छ, उति कमाइ हुन्छ नि। बाबाले भन्नु भएको छ— कोही सर्जन त यति होशियार हुन्छन्, जसले एउटा अपरेशनमा लाखौं रूपियाँ कमाउँछन्। वकिलहरूमा पनि यस्तै हुन्छन्। कसैले त धेरै कमाउँछन्, कसैको त हेर कोट पनि फाटेको हुन्छ। यो पनि यस्तै हो त्यसैले बाबा बारम्बार भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! कुनै पनि लापर्बाही नगर। सदैव श्रीमतमा चल। श्री श्री शिव बाबाद्वारा तिमी श्रेष्ठ बन्छौ। तिमी बच्चाहरूले बाबाद्वारा अनेक पटक वर्सा लिएका छौ र गुमाएका छौ। २१ जन्मको वर्सा आधाकल्पको लागि मिल्छ। आधाकल्प २५०० वर्ष सुख पाउँछौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) भित्र बाहिर सच्चा रहनु छ। पढाइमा कहिल्यै पनि लापर्बाही गर्नुहुँदैन। कहिल्यै पनि संशय बुद्धिको बनेर पढाइ छोड्नु हुँदैन। सेवामा विघ्न रूप बन्नु हुँदैन।
- २) सबैलाई यही खुशीको खबर सुनाऊ— हामी पवित्रताको बलद्वारा, श्रीमत अनुसार आफ्नो तन-मन-धनको सहयोगबाट २१ जन्मको लागि विश्वलाई श्रेष्ठाचारी, डबल शिरताज बनाउने सेवा गरिरहेका छौं।

वरदानः— आफ्नो एकाग्र स्वरूपद्वारा सूक्ष्म शक्तिको लीलाको अनुभव गर्ने अन्तर्मुखी भव

एकाग्रताको आधार अन्तर्मुखता हो। जो अन्तर्मुखी छ, उसले भित्र भित्रै सूक्ष्म शक्तिको लीलाको अनुभव गर्छ। आत्माहरूलाई आह्वान गर्नु, आत्माहरूसँग कुराकानी गर्नु, आत्माहरूको संस्कार स्वभाव परिवर्तन गर्नु, बाबासँग सम्बन्ध जुटाउनु— यसरी आत्माहरूको दुनियाँमा रूहानी सेवा गर्नको लागि एकाग्रताको शक्ति बढाऊ, यसबाट सबै प्रकारका विघ्न स्वतः समाप्त हुन्छन्।

स्लोगनः— सर्व प्राप्तिहरूलाई स्वयंमा धारण गरेर विश्व रंगमञ्चमा प्रत्यक्ष हुनु नै प्रत्यक्षताको आधार हो।